

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **B. R.**

skazanego z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej 25 marca 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 8 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 399/20,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 30 lipca 2020 r., sygn. akt XIV K 186/18,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego B. R. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 8 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 399/20, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Gdańsku z 30 lipca 2020 r., sygn. akt XIV K 186/18. W uzasadnieniu podniósł, że za wstrzymaniem wykonania orzeczenia przemawia sytuacja zdrowotna oraz finansowa skazanego i jego rodziny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji i powoływanie się w niej na rażące naruszenie prawa, nie uzasadnia automatycznego uwzględnienia

wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku i odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca jednak nie wykazał.

Co do eksponowanej sytuacji zdrowotnej i rodzinnej skazanego, to w orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie zwraca się uwagę, że tego rodzaju okoliczności nie uzasadniają zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Mogą natomiast stanowić podstawę do skorzystania przez skazanego z instytucji prawa karnego wykonawczego jak odroczenie wykonania kary czy przerwa w jej wykonaniu (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 16 sierpnia 2023 r., IV KK 281/23; 23 listopada 2023 r., V KK 501/23; 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w kwestii kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wobec skazanego wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]